

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXV. Origo. Initium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

dinem dilectionis & charitatis. *l. qui solvendo 60. ff. de heredib. instituend. l. quoties 31. ff. de usufructu. Escob. de rationib. tract. de computat. c. 10. n. 2. Ant. Monach. Lucensi decis. 64. n. 38. ubi n. 39. dicit, quod ultimi vocati, censentur in subsidium priorum nominati. Joh. Marian. Novar. d. lib. 1. q. 133. n. 3.*

IIX.

ORDO scripturæ semper attenditur in dispositionibus. *l. generaliter 24. §. si quid. ff. de fideicom. libert. l. quoties 34. ff. de usufruct. cap. penult. de rescript. lib. 6. cap. mandato 10. de præbend. eod. lib. Lap. allegat. 85. Dominus Papa. n. 7. vers. illud etiam quero. Castrenf. consil. 164. in præsentia causa. vers. non obstat. lib. 2. Abb. consil. 85. In præsentia, n. 3. cum seqq. lib. 1. Pichard. ad §. ante heredis 33. n. 5. Instit. de legatis. Card. Tusch. tom. lit. O. concl. 196. per totum. (Ratio, quia ordo scripturæ denotat affectionem disponentis, ita quidem ut primo nominatus in ordine scripturæ prædictus videatur. *l. cum pater 77. §. penult. l. si quis servum 8. §. si inter duos 3. ff. de legat. 2. l. ult. C. de V. S. Paul. de Castr. consil. 121. col. 2. in fin. vol. 1. Dec. consil. 504. col. 2. vol. 1. Corn. consil. 200. col. 3. & consil. 210. col. 2. vol. 2. Phil. Mat. 1. Consil. Marpurg. 31. n. 19.)* Garc. Gironda de privileg. seu exempt. explicat. n. 177. Limitat multipliciter Marant. de ordin. judic. p. 3. n. 109. ubi dicit, quod quando constat de mente disponentis, ordo scripturæ nihil revelat. *§. n. 13. Sim. Pistoris 1. consil. 20. n. 32. quod ordo scripturæ non servatur, quando gratia exempli ordo ponitur in dispositione, §. n. 114. quod magis ordo intellectus, quam scripturæ attendi debet, §. n. 115. quod ordo scripturæ non attenditur, quando perturbat ordo necessitatis; & quod ordo intellectus prævaleat ordini loquutionis, dicit Rimin. jun. consil. 244. n. 105. & 106. l. 3.**

IX.

ORDO scripturæ ordinem voluntatis ostendit, Bald. per text. ibi, in d. l. quoties 34. l. heredes mei 57. §. fin. ff. ad Trebell. l. generaliter. 24. §. quod si legatum. 16. ff. de fideicom. libert. Ant. Monach. Lucensi decis. 13. num. 51. quia ex ordine scripturæ intentio dignoscitur disponentis. d. cap. mandato, in fine de præbend. lib. 6. cap. penult. in princ. de elect. eod. lib. Anton. Menoch. Florent. decis. 1. n. 63. nisi aliter constaret de certa ipsius intentione, quia tunc non attenditur ordo. Alex. consil. 161. Visis narratis, n. 3. vers. & per hoc patet, lib. 7. Marant. de ordine judic. p. 3. n. 109.

ille enim quandoque pervertitur, ut servetur intentio. Oldrad. consil. 314. num. 9. vers. sed circa hoc. Calderin. consil. 460. circa med. vers. si verò fuit intentio. alias consil. 3. de sponsalibus. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. O. concl. 196. n. 37. & 28. (atque sic ordo scripturæ mutare ordinem juris & voluntatis pervertere non poterit, *l. cum pater 77. §. fidei tua 12. ff. de legat. 2. l. nec enim 6. ff. de solut. Carpz. P. 2. Consil. 33. Desin. 11. num. 5.)*

CAP. XXXV.

Origo. Initium.

Axioma I.

Originalis causa semper est attendenda. *l. tutor datus 69. ibi: non titulus actionis, sed debiti causa respicienda est. ff. de fideiuss. l. qui id quod 33. ibi: causam & originem confluitæ pecuniæ, non iudicii potestatem prævalere placuit. de donat. l. questum 17. in princ. de reb. autor. judic. possid. l. si filiusfamil. 3. C. ad Sc. Macedon. l. 4. §. unde quari 4. ff. de manumiss. l. qui in aliena 6. §. si is, qui 4. ff. de acquir. hered. l. 8. ibi: uniuscujusque contractus initium spectandum & causa. Mandat. Vult. 1. Consil. Marpurg. 22. num. 47. Origo enim rei dicitur substantia. Lud. Gomez ad §. item Serviana per illum text. ibi substantiam capiunt. Instit. de action. Unde sicut quæcunque rem origine sua metimur. d. l. qui id quod 33. de donat. l. unic. C. de imponenda lucrativo. descript. Carpzov. Parr. 1. Constitut. 17. Desin. 44. n. 4. indeque interpretationem petimus. Gothmann. lib. 5. respons. 1. n. 135. non tantum, quod primogeniorum cuiusque rei originem investigare mirabilem jucunditatem & utilitatem secum adferat. Heigius 1. quest. 1. n. 1. & 2. Roland. lib. 1. de Commissar. cap. 1. n. 4. Joh. Herm. Stam. lib. 3. de servit. person. cap. 1. n. 17. sed quia origo etiam, quam eventus magis spectari debeat. gloss. in l. si duo 38. ad verb. siue potuit. ff. de acquirend. hered. Gail. lib. 1. observat. 80. n. 7. ita & in feudis potissimum ad principium & originem recurrimus. 2. Feud. 17. post Baldum Præpos. Schenck. Obrecht. 2. Feud. 18. num. 18. ita etiam ab origine denominari statuta & actiones, ait gloss. in l. 1. ff. commod. quia ab originali causa posterior formatur eventus. d. l. 1. C. de lucrat. descript. Lancelot. Galiaul. in l. centurio. col. 2. ff. de vulgar. & pupill. substituit. pag. 4. imò & hoc quoad substantiam actus regulare esse, quod origo rei attendatur, assentit Bald. in l. 1. per illum textum. ff. de orig. jur. quod valde commendat Aretin. in l. ex ea parte. §. insulam ad finem. ff. de Verb. Oblig. & latè prosequitur Jason. in l. more notab. ultimo. ff. de jurisdictione. quibus adde Abb. in cap. gravis. col. 3. vers. venio ad tertiam de restitut. spoliar. gloss. in cap. statutum. verb. Canonici de rescript. in 6. Petr. de Anchor. consil. 339. incip. pro majore. col. 2. in princ. ita & origo potius obligationis, quam titulus actionis consideratur in l. 3. ad Sc. Macedonianum.*

Wesl. in par. ff. ibid. n. 6. d. i. quod tamen in iudiciis quoad originem secus esse, patet ex l. 3. §. ii. de pecul.

II.

Originalis causæ potentior virtus & effectus est, quam accidentalis, arg. l. qui habet 3. ff. de tutel. l. ex ea 121. §. insula 2. ff. de Verb. Oblig. Camill. Vistarini. ad rubr. ff. solut. matrim. n. 47. Franc. Niconit. ib. n. 83. Herman. Decus ad l. hoc edito §. hoc autem editum. n. 29. ff. de oper. nov. nunc. Sebalt. Sapia. ad l. si emancipati. n. 60. C. de colat. Regn. Sixt. 2. Confil. Marp. 14. n. 145.

III.

Filius sequitur originem patris l. 3. C. de municip. non avi, nisi in ejus potestate natus sit l. 17. §. 9. ff. ad municip. non matris, nisi justum patrem non habeat l. 9. ff. eod. vel nisi post patrem in captivitate defunctum à matre postliminio reversa natus sit.

Amplia: etiam legitimati patris originem sequuntur l. 3. C. de municip. & ii, qui in alio loco per transitum nati sunt, licet tamen hi & pro originariis locis nativitatis habeantur, d. l. 3. C. Carpz. P. 1. decis. 1. Denique & Baptismus originem inducit Perez. C. eod. n. 1. 2. & 4.

IV.

Origine quæ varia sunt, etiam sunt varia effectus. l. obligationum 44. ff. de O. & A. §. i. Inst. de action. Lud. Gomez ad §. superest. Inst. de action. n. 46. verbi causa, officium judicis & actio varia sunt origine, quia actio est de jure civili. Bart. in l. frater. col. 3. & l. Julianus. col. 7. de condit. indeb. Officium autem judicis juris gentium, Lancellot. Galiaul. in rubr. de Verb. Oblig. col. 2. p. 12. Si itaque sunt varia, unum non potest dici aliud, uti nec actio personalis, nec realis vocari potest, cum variae sunt origine. Ludov. Gomez. d. l.

V.

Ubi aliquid in origine sua habet certum statum, præsumitur talis status semper adesse: imò quasi possessio juris alicujus contra talem statum primitivum omnino tollit hanc præsumptionem, Bart. & Dd. in l. si prius n. 3. & oppos. 3. part. pr. de oper. nov. nunc. v. c. cum naturaliter ab origine prima, & postea in progressu omne prædium liberum sit. l. alius §. C. de servit. Ideo quicumque dicit prædium esse servum, contradicit origini & progressui naturali, ac propter hoc ipsi incumbit onus probandi, licet sit in quasi possessione servitutis. Angel. in l. si prius. vers. tu dic. col. fin. de oper. nov. nunc. dissentiente Alciat. de præf. l. regul. 2. quem tamen satis refutat Pacian. 2. de probat. c. 20. n. 10. & seqq. vid. & Befold. consil. 18. n. 12. & 19.

VI.

Ex radice infecta non potest nasci virens surculus, Zas. 1. consil. n. 30. lib. 1. nec rami inde provenientes pullulare. Pingizer. qu. Sax. 12. n. 40. Bald. in l. 20. C. de locat. gloss. in l. 31. §. mancipia. ff. de edil. edit. Reusn. consil. 1. n. 220. lib. 1. exemplum vide apud Gothofr. Anton. dist. feud. 6. lib. 1. lit. A.

VII.

Originis conditio ne pateat, sæpe fit temporis longinquitate, cap. longinquitate 64. 12. q. 2. Wesl.

semb. in par. ff. de LL. n. 9. Reinck. de regim. secul. 1. cl. 4. cap. 2. n. 33. & seqq. 33. n. ii.

CAP. XXXVI.

Ornatus vid. Rubr. Vestis.

Axioma I.

Ornatus Christianorum verus non sunt splendide vestes, sed mores boni. cap. fucare 38. de consecrat. dist. 5. quia duplex, interior scil. §. 1. dist. 40. & exterior §. 1. dist. 2. hinc & humilitas in Episcopo ornatus maximus dicitur. cap. contra 8. in fin. dist. 100.

II.

Ornatus exterior tolerabilior est in foeminis, quam in viris. c. fucare 38. de consecratione, dist. 6. vid. C. l. A. in tit. de auro, argento mundo, orn. nam. thes. 10.

CAP. XXXVII.

De Osculo.

Axioma I.

Inter privilegia dignitatis refertur osculum, dandi potestas l. 1. C. de domestic. & proest. Ita beneficii loco Emeritis dabatur potestas adeundi principem ejusque purpuram adorandi l. 1. C. de Apparitor. præf. urbis. sicut hodie primoribus & consiliariis manum principis, pedem pontificis deosculari conceditur. vid. Perez. C. d. 1. n. 1. 2. 3.

II.

Sponsalitia largitas, quæ quandoque donatio propter nuptias vocatur & ad amorem conciliandum datur, si quidem non intervenerit osculum, tota restituitur à sponsa nuptiis non secutis, hoc autem interveniente dimidia retinetur. l. 15. C. ibi, Gothofr. de donat. propter nupt.

III.

Si virgini invitæ osculum rapiatur, infertur injuria realis, uti respondit Facultas Juridica Lipsiensis anno 1634. ad M. Christophorum Eusebium Steinhusi quod præjudicium recenset Dn. Thomas in annotat. ad Simuch. dissert. Justin. XIX. thes. 14. p. m. 258. seq. ubi de hodiernâ observatione ratione personarum innuptarum dubitat.

CAP. XXXVIII.

Otium.

Axioma I.

Mens frustra vacans, nihil bonum parit. Novell. 133. c. 6. conf. not. ad Electa Scaligerea, nostra, b. tit.

II.

Sunt quidam fratres otiosi, qui ex sola Ecclesiasticarum rerum consumptione Clerici apparent. l. 42. §. 10. C. de Episcop. & Cleric. ubi d. in præf. de jure sacro.

III.

Otiosis privilegia officii sunt adimenda, Perez. C. de profess. & med. n. 6. in fin. & inertes sunt puniendi, præsertim quando inertia in aliorum damnum tendit, e. gr. mendicantium validorum, Brunnem. C. de mendic. valid. n. 2. Sollicitus ergo Magistratus esse debet, ne cives sint otiosi.